

paa den Indflydelse, den har paa mange Maader derigennem, at Rigsdag og Administration er beliggende i Hovedstaden. Den Kendsgerning, at en Hovedstad nødvendigvis altid vil have Indflydelse derigennem, at den, fordi den er Hovedstad, bliver Hovedsædet for Regering, for Rigsdag, for en Mængde af Erhvervene, for deres Centralorganer o. s. v., er jo ganske klar. Men den kan umuligt, hvis man da vil respektere Grundlovens Paabud om den ligelige Repræsentation af Anskuelse, medføre noget som helst Krav paa, at Hovedstaden skal opgive nogen Del af sin politiske Indflydelse. Den kan medføre, at man formindsker Hovedstadens Krav paa en Lokalrepræsentation, og det er ogsaa sket i det Lovforslag, som foreligger her. Hvis Hovedstaden efter sit Vælgertal skulde være lokalrepræsenteret paa samme Maade, som Øerne er det efter deres Vælgertal, vilde Hovedstaden have Krav paa 32 Repræsentanter, og hvis Hovedstaden skulde være lokalrepræsenteret, som Jylland er det efter sit Vælgertal, skulde Hovedstaden have 36 Repræsentanter. Alt det, som det ærede Medlem har anført om Befolkningens Samhørighed med Hensyn til Interesser — hvoroverfor der dog i øvrigt ogsaa kan anføres, at i en Hovedstad begynder der ogsaa at opstaa Lokalinteresser, naar den vokser sig saa stor som vor Hovedstad —, kan anføres som Grund og er Grunden til, at jeg ikke har foreslaaet en fuldkommen ligelig vælgermæssig Lokalrepræsentation for Hovedstaden; men det kan ikke paa nogen Maade føre til, at en politisk Anskuelse i Hovedstaden skal regnes mindre end en politisk Anskuelse i Aarhus eller i Skern. Det er meget muligt, at den politiske Visdom, som i Skern giver sig Udtryk i Valget af det ærede Medlem, der er Ordfører i denne Sag, objektivt, set fra Historiens vidtskuende Domstol, vil erkendes at være langt større end den politiske Visdom, som giver sig Udslag i Valgene i Hovedstaden. Men det politiske Liv kæmper med sine Krav og nu med sit grundlovmæssige Krav paa at blive ligelig repræsenteret gennem Valgloven, og derfor maa man erkende, at Lokalrepræsentationen kan indrettes under Hensyn til de lokale Forskelligheder, men de politiske Anskuelse skal være ligeligt repræsenterede.

Det ærede Medlem konkluderede i sin Tale i følgende Standpunkt: Venstre vil ikke forandre den nugældende Valglov til det Valg, som kommer i Anledning af Grundlovsbe-

kræftelsen, ej heller hverken midlertidigt eller endeligt til det Valg, som bliver nødvendigt, naar den ændrede Grundlov er traadt i Kraft; men naar saaledes to Valg har fundet Sted efter den nugældende Valglov, vil det ærede Medlem anbefale Nedsættelsen af en Kommission, thi, siger det ærede Medlem, paa den Maade kommer vi igennem Arbejdet. Paa den Maade kommer vi udenom Arbejdet, ærede Medlemmer, paa den Maade faar vi Arbejdet henlagt, ærede Medlem fra Skern, saaledes burde Deres Konklusion have været, hvis den skulde have været i nøjagtigt Overensstemmelse med det af Dem fremsatte Forslag. Jeg hører paa ingen Maade til dem, som vil deltage i den almindelige letkøbte Spot over Kommissioners Arbejde, som ofte finder Udtryk i Rigsdagen, naar man er Modstander af Kommissionen; hvor ofte har vi ikke hørt netop Venstre anvende denne letkøbte Spot overfor Kommissioner, naar de tilfældigvis var imod vedkommende Kommission, og man hører den ogsaa ude i Befolkningen; dog maa det erkendes fra alle Sider, at der er en Række af Opgaver, som overhovedet kun kan blive ordentligt, sagkyndigt, grundigt forberedt just gennem en Behandling i en Kommission, hvor forskellige Kræfter, som ikke er til Raadighed for Rigsdagsarbejdet, kan sætte sig ind i Opgaven, aflæse den alle dens Hemmeligheder, tilvejebringe alle fornødne Oplysninger, gennearbejde Stoffet, behandle det og forelægge et Forslag. Kommissionsbehandling er ganske sikkert aldeles nødvendig i mange Tilfælde. Men her er Forholdet det, at vi efter langvarige Drøftelser om, hvorledes vi skulde ordne vor Valglov — hvilket først og fremmest er et Folketings- og et Folketingsvælgeranliggende og derefter et Rigsdags- og et Rigsdagsvælgeranliggende —, og efter et langvarigt Arbejde er kommet til det System, som vi gik til Valg under i 1918. Vi besluttede at prøve denne Bevarelse af Enmandskredssystemet i Forbindelse med Forholdstalsvalgmaaden, og der foreligger nu et rigt Materiale til Bedømmelse af, hvorledes Systemet har virket. Man kan øjeblikkelig se, hvor denne Lov har opfyldt Forventningerne, og hvor den har svigtet, Arbejdet med at rette disse Fejl er altsaa let overskueligt, og her er en Kommissionsbehandling derfor overflødig, hvis man vil fremme Sagen. Men en Kommissionsbehandling kan være god til andet end til at fremme en Sag, og den Kommissionsbehandling, som det ærede